

ΟΜΙΛΙΑ ΜΟΥ ΣΕ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΚΟΡΩΠΙ

Σημεία από Χάρη Μακρυγιώργο στην πανολομέλεια στο Κορωπί / Μάιος 2004

Σύντροφοι,

- Στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές του 1994, μετά από 22 χρόνια στράτευσης στην υπόθεση της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας, όρου ταυτόσημου με τον δημοκρατικό σοσιαλισμό, μου έτυχε να συντονίσω από πλευράς ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, ήμουν βλέπετε γραμματέας της Νομαρχιακής Επιτροπής Υπολοίπου Αττικής, την συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ στους περισσότερους δήμους και κύρια στην νομαρχία με επικεφαλής τον καθηγητή Παπανίκα.
- Μέχρι τότε είχα τις συνηθισμένες ενστάσεις για την οργάνωση του ΠΑΣΟΚ που έχει ο κάθε πολιτικός ανταγωνιστής. Εκείνη όμως την εποχή κατάλαβα τα πραγματικά προβλήματα. Ο Μάρκομπότσαρης του Νότου και το ασκέρι του είχαν μπροστά τους, όχι την Νέα Δημοκρατία που νίκησε όπως θυμάστε, αλλά τον στρατηγό του Βορρά και την κρατικοκίνητη μεραρχία του. Τα κάστρα της Δύσης είχαν εφόδια για μεγάλη πολιορκία. Όλοι έτρεχαν να πάρουν σταυρούς από τους γνωστούς ψηφοφόρους. Η συμμαχία μας θεωρήθηκε από τα κεντρικά σαν ανύπαρκτη και δεν αξιοποιήθηκε ούτε στον πρώτο ούτε στον δεύτερο γύρο. Για να γελάσετε σας αναφέρω ότι κατηγορήθηκα προσωπικά ότι «ενέδωσα» να ανταγωνιστώ στο επίπεδο του σταυρού. Άλλα ήταν βέβαια τα κίνητρα των λίγων πρώην «προοδευτικών συντρόφων» , αλλά αυτή είναι τελειωμένη ιστορία. Όσοι δε από το ΠΑΣΟΚ είχαν δει προσωπικά καλύτερες μέρες,

βολεμένοι στις προσωπικές τους «κατακτήσεις» περίμεναν τον Ελ Σιντ να κάνει το θαύμα του.

- **Από τότε που έγινα και επίσημα μέλος του κόμματος, απλό μέλος στην Τ.Ο. Γέρακα, χωρίς τις επίσημες πολύχρωμες κορδέλες των ρεταλιών, που τόσο εύστοχα βάφτισε ο σύντροφος Πάγκαλος, διαπίστωσα και την πλήρη πολιτική αφασία. Εμείς μόνοι μας διαλέξαμε να αφεθούμε αποκλειστικά στην τηλεοπτική πολιτική (που είναι σίγουρα μόνο ένα σκέλος της κομματικής δραστηριότητας)**
- **Το οικοδόμημα του Ανδρέα Παπανδρέου βασίζονταν σε βάσεις ιδεολογίας και συμμετοχής και πάντως όχι βολέματος, λαμογιών, κρατικοδίαιτων, αλαζόνων. Προσπάθησαν να ανταγωνιστούν την Δεξιά στα δικά της χωράφια. Το αποτέλεσμα ήταν προδιαγεγραμμένο και η νίκη του 2000 ήταν για μένα σίγουρα έκπληξη.**
- **Μετά από αυτά, περίμενε κανείς σύντροφοι διαφορετικό αποτέλεσμα στις τελευταίες εκλογές;;;**
- **Δεν χάσαμε από την ντομάτα και τα αγγουράκια του Κίμωνα. Χάσαμε κάπου που πονάει πολύ περισσότερο – στην καρδιά της αξιοπιστίας και των προθέσεων μας. Το κλίμα παρέσυρε και όλα τα πραγματικά επιτεύγματα. Οι ψήφοι τιμωρίας ήταν πάρα πολλοί και η τακτική όχι του ώριμου αλλά του σάπιου μήλου απέδωσε στην Νέα Δημοκρατία.**
- **Ο σύντροφος Σημίτης, που πρόσφερε φιλή και παράταση ζωής, για μένα ο καλύτερος πρωθυπουργός της μεταπολεμικής Ελλάδας αλλά τελικά ανεπαρκής για πρόεδρος του κόμματος, δεν κατάφερε να κουβαλήσει τον σταυρό του μοναχικού του μαρτυρίου μέχρι τον Γολγοθά. Και εμείς στις**

οργανώσεις τραγουδάγαμε αμέριμνοι. Η ιστορική γραφειοκρατία του κόμματος δεν μπόρεσε (κατά κάποια άλλη ανάλυση δεν θέλησε) να φέρει καινούργιο αέρα. Τι να σου κάνει η αλλαγή του Ιουνίου 2003 ??? Ήρθε λίγη και πολύ αργά. Οι ερεβώδεις δαιδαλισμοί είχαν αποπροσανατολίσει όλο μας το στράτευμα.

- Από την πρόσφατη ήττα, αυτοί που σίγουρα έχασαν κάτι είναι αυτοί που είχαν πάψει από καιρό να ενδιαφέρονται για το «όλον ΠΑΣΟΚ» και , αν δεν είχαν αποτραβηχτεί να ροκανίζουν τα λάφυρα «σνομπάροντας πλέον τα κόμματα που δεν τα εμπιστεύεται ο λαός», το πολύ-πολύ να δούλευαν για κάποιο κλειστό μηχανισμό που είχε πολύ συγκεκριμένη και «ακατονόμαστη» βάση συσπείρωσης. Σημειώστε, ότι ήδη αρκετοί με έχουν ρωτήσει «εσύ ποιανού είσαι;;;».
- Ο πολύς κόσμος του ΠΑΣΟΚ, του δημοκρατικού σοσιαλισμού πλέον στην Ελλάδα, δεν έχασε τα πάντα και δεν έχει κανένα λόγο το φοράει τις πλερέζες που διακινούν τα πολιτικά λαμόγια. Στόχος των πολιτικών κομμάτων δεν είναι η με κάθε τρόπο κατάκτηση της εξουσίας. Δεν μπορεί να πουλάμε τα πάντα που νομίζουμε ότι μας ζητούν οι περαστικοί πελάτες. Έχουμε την δική μας γκάμα προϊόντων , που βέβαια εξελίσσουμε, αλλά κάνουμε marketing για να πουλήσουμε αυτά που ήδη έχουμε στην αποθήκη. Δεν πετάμε το stock στο ποτάμι. Εσείς αλήθεια, όσοι έχετε σχέση με κάποια πραγματική αγορά, τι κάνετε ;;;
- Σε κάθε ήττα υπάρχει και μία ευκαιρία. Ευκαιρία για ανανέωση και αναβάπτιση στις πηγές. Έχει τρέξει πολύ νερό από την 3^η Σεπτέμβρη και το νερό της πηγής δεν είναι πια το ίδιο. Ο κόσμος ολόκληρος

έχει αλλάξει και οι ευκαιρίες για τον Ελληνισμό είναι στα πόδια μας. Το «πατριωτικό» μας σκέλος δεν είναι άνευ περιεχομένου και σίγουρα δεν είναι το ίδιο με εκείνο του μακαριότατου Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

- Όταν κυκλοφόρησε το 2001 το βιβλιαράκι «Το ανοιχτό κόμμα», πιστεύω ότι βρήκαν οργανωμένη έκφραση αρκετοί προϋπάρχοντες προβληματισμοί μεγάλης μερίδας συντρόφων οι οποίοι είτε είναι στα σπίτια τους είτε είναι στις οργανώσεις άπρακτοι και βαριεστημένοι. Πρέπει να διαμορφώσουμε τις συνθήκες ώστε η κομματική φωνή να μην είναι προνόμιο κάποιων κρατικοδίαιτων ή αργόσχολων που διαθέτουν άφθονο πληρωμένο χρόνο
- Αναφορά και προειδοποίηση για «ψηφιακό κόμμα» Δεν είναι πανάκεια αλλά είναι απαραίτητο.
- Τώρα, σε συνθήκες αντιπολίτευσης είναι η καλύτερη ώρα σύντροφοι, όσοι συνεχίζουν να ενδιαφέρονται για τον πυρήνα της πολιτικής και όχι για τα φλούδια, να δώσουμε πρώτα σε μάς τους ίδιους το σύνθημα, να ανοίξουμε το κόμμα στους πολίτες και να είστε σίγουροι ότι, αν εμείς πρώτα το πιστέψουμε, αυτό θα το καταλάβει και η υπόλοιπη κοινωνία και θα προστρέξει.
- Το προνομιακό πεδίο για την ανανέωση της σοσιαλδημοκρατίας μας, είναι αυτή καθ' εαυτή η έννοια της προόδου και της αλλαγής. Η χώρα, παραγωγικές και πνευματικές δυνάμεις, η νεολαία, ήδη ασφυκτιούν και δεν θα αναπνέουν καλά μέσα στον στενό κορσέ της συντήρησης, του φόβου για το αύριο, του φόβου για το ξένο, για το Ευρωπαϊκό, της κυβερνητικής απραξίας κλπ. Εκεί πρέπει να

χτυπήσουμε. Όχι όμως με τα όπλα του παρελθόντος. Τα σκληρά ροκ , είδατε που οδήγησαν.

- Κάποιοι πρέπει σίγουρα να πάνε σπίτι τους. Από μόνοι τους και χωρίς ανθρωποθυσίες. Ας αφήσουμε τον Πρόεδρο και την κεντρική διοίκηση να χειριστεί το θέμα των συγκεκριμένων ποινικών και πολιτικών ευθυνών. Όσοι έχουν το μέτωπο καθαρό δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα
- Οι φωνές που καλούν σε πιο «δυναμική» αντιπολίτευση, που βιάζουν τις αλλαγές με πρόσχημα τις Ευρωεκλογές, που κάνουν συμψηφισμούς, που μεταμφιέζουν προσωπικές στρατηγικές είναι φωνές σειρήνων. Ο κόσμος καταλαβαίνει ότι χρειάζεται ένας νηφάλιος διάλογος που θέλει και τον χρόνο του. Ας δώσουμε , παράλληλα, τον χρόνο σε κάποιους να δουλέψουν και να βγάλουν μεροκάματο και στην πραγματική αγορά. Θα τους κάνει σίγουρα καλό.
- Σας καλώ σε μία φαινομενικά χαλαρή αλλά εσωτερικά φορτισμένη συσπείρωση για την αναγέννηση του κόμματος. Αυτός ο οργανισμός δεν είναι δικός μας. Δεν πρέπει να τον τεμαχίσουμε, να τον εξευτελίσουμε αλλά πρέπει να τον παραδώσουμε νοικοκυρεμένο στα παιδιά μας. Πρώτα πρέπει να σκουπίσουμε τα σκουπίδια από το σαλόνι μας, να αερίσουμε και μετά να φωνάξουμε τους καλεσμένους. Μόνο όσοι έχασαν κάποια προνόμια βιάζονται. Ο πολιτικός χρόνος δεν βιάζεται.